

## KÚRIA

Bfv.II.89/2014/7.szám

A Kúria Budapesten, a 2014. május 15. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

### v é g z é s t :

Az egyedi azonosítójel meghamisításának büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben a III.r. terhelt védője felülvizsgálati indítványa alapján eljárva a Zalaegerszegi Városi Bíróság 18.B.739/2007/6. számú ítéletét és a Zala Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság Bf.367/2008/5. számú végzését a III.r. terhelt vonatkozásában hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

### I n d o k o l á s

A Zalaegerszegi Városi Bíróság a 2008. április 2. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 18.B.739/2007/6. számú ítéletében három terhelt ügyét bírálta el. Közülük a felülvizsgálati indítvánnyal érintett III.r. terheltet bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntetében (1978. évi IV. tv. - a továbbiakban Btk. - 277/A.§ (1) bekezdés a) pont) és ezért őt 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, a pénzbüntetés egynapi tétel összegét 200 forintban állapította meg, a kiszabott pénzbüntetés összege így 60.000 forint volt

A városi bíróság III.r. terheltet érintő ítéleti rendelkezései ellen a terhelt és védője által felmentés érdekében bejelentett fellebbezés alapján másodfokon eljáró Zala Megyei Bíróság a 2008. szeptember 16. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott Bf.367/2008/5. számú végzésében a városi bíróság ítéletét a III.r. terhelt vonatkozásában helybenhagyta.

A Zalaegerszegi Városi Bíróság első fokú ítélete tényállásának történeti részében rögzítette, hogy 2006. júniusában - közelebbről meg nem határozható időpontban - az I.r. terhelt Sz.-ről Z.-re hozta K. J. tulajdonában álló Audi A6-os típusú személygépkocsit. A gépkocsit H. F. tulajdonában álló ingatlanon található garázsban helyezte el.

Ezt követően ismeretlen személy, ismeretlen időpontban a gépkocsiról az eredeti rendszámtáblát leszerelte.

2006. október 13. napján I.r. terhelt kérésére a II.r. terhelt B.-ről Z.-re érkezett P. G.-vel. II.r. terhelt I.r. terhelt felhívására magával hozta az ideiglenes rendszámtáblát, mely a 2006. március 21. napján kelt ideiglenes forgalomban tartási engedéllyel került kiadásra a III.r. terhelt tulajdonát képező gépjármű kereskedelemmel és javítással foglalkozó G. A. Kft. részére.

Az ideiglenes rendszámtáblát és az ahhoz tartozó gépjármű indítási naplót a II.r. terhelt a III.r. terhelttel telefonon történt megbeszélést követően vette át a cég telephelyén szolgálatot teljesítő biztonsági őrtől.

Az ideiglenes rendszámtáblára az Audi A6 típusú gépkocsi B.-re történő szállítása érdekében volt szükség.

II.r. terhelt és P. G. a II.r. terhelttel a z.-i Tesco Áruház parkolójában találkoztak, majd a Shell benzinkútnál az Audi típusú gépkocsira autópálya matricát vásárolt az I.r. terhelt, aki az ideiglenes rendszámról tudott, hiszen a matricán fel kellett tüntetni.

Ezt követően I.r., II.r. terheltek és P. G. egy ingatlanhoz mentek, ahová ifj. H. F. engedte be őket.

II.r. terhelt a garázsban az Audi A6 típusú gépkocsira felszerelte a magával hozott ideiglenes rendszámtáblát, miközben a I.r. terhelt és P. G. a garázson kívül várakoztak, majd a II.r. terhelt a gépkocsival a közúti forgalomba részvétellel B. irányába közlekedett.

Az elsőfokú bíróság a III.r. terhelt védekezésének taglalása során kifejtette, hogy a terhelt „... a tulajdonában álló kft. működéséhez kiadott ideiglenes forgalmi rendszámot - annak ellenére, hogy tudatában volt az átadás tilalmának - II.r. terheltnak átadta.

III.r. terheltnak, mind II.r. terhelt elmondásából, mint az ideiglenes rendszám rendeltetéséből és a kiadásának feltételeiből is egyértelműen tudnia kellett, hogy az olyan gépkocsira kerül felszerelésre, melynek nem az az egyedi azonosító jele.

Az ideiglenes rendszám átadása nélkül a II.r. terhelt a bűncselekményt meg sem tudta volna valósítani.

III.r. terhelt azzal a magatartásával, hogy a tulajdonát képező G. A. Kft. részére kiadott ideiglenes rendszám táblát a II.r. terheltnek átadta, szándékosan segítséget nyújtott a II.r. terheltnek ahhoz, hogy az Audi A6 típusú személygépkocsi egyedi azonosító jelét meghamisítsa."

A Zala Megyei Bíróság másodfokú végzése meghozatalakor a városi bíróság ítélete tényállásában rögzítetteket megalapozatlansági hibáktól mentesnek jelölte meg, és felülbírálatát e tényállásra alapozta. A III.r. terhelt védekezése elvetésével egyetértve kifejtette: "... az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a III.r. terhelt oly módon adta át az ideiglenes rendszámot a II.r. terheltnek, hogy tisztában volt azzal, hogy az a jogszabályban meghatározottakon kívül másnak nem adható át.

Helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy amikor a G. A. Kft. részére az ideiglenes rendszámot a III.r. terhelt átadta, ezzel szándékosan nyújtott segítséget a II.r. terheltnek az egyedi azonosítójel meghamisítása büntette elkövetéséhez."

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a III.r. terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt. Indítványában a védő a Be.416.§ (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva a terhelt bűnössége büntető anyagi jog szabályainak megsértésével történt megállapítását sérelmezte, és a terhelt bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta. A védő álláspontja szerint a III.r. terheltet érintő történeti tényállás nem tartalmaz olyan különös részi törvényi tényállási elemeket, amelyek alapján a terhelt büntetőjogi felelősségét meg lehetne állapítani. A védő a Be.258.§ (3) bekezdés d) pontjában foglaltak megsértésére is hivatkozva hiányolta a védencére vonatkozó bizonyítékok perrendszerű számbavételét és értékelését, és ezen alapulón kétségbe vonta, hogy védencének egyértelműen tudnia kellett a rendszám tábla felhasználásának módját. Kifejtette, hogy a terhelt megszegte ugyan a közúti közlekedési igazgatási feladatokról szóló 35/2000. (XI.30.) BM számú rendelet vonatkozó rendelkezéseit, azonban az egyedi azonosító jel meghamisítása bűncselekményéhez szándékos bűnsegélyt nem nyújtott. A tudati elemek hiányában terhére legfeljebb gondatlanság állapítható meg, ez azonban a szándékos bűnsegély megállapításához alapot nem nyújthat. Emellett másodlagosan a védő utalt a ténybeli tévedés megállapításának lehetőségére, mivel a terheltnek nem volt tudomása arról, hogy az átadott próbarendszámot ismerőse mire fogja felhasználni.

A Legfőbb Ügyészség BF.171/2014/1. számú átiratában a III.r. terhelt védője felülvizsgálati indítványát részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak jelölte meg. Az átiratban utalás történik arra, hogy a Legfőbb Ügyészség abszolút eljárási

szabálysértést nem észlelt, a védő által felhívottakat a Be.373.§ (1) bekezdés III/a) és b) pontjaiban foglaltak szerinti vizsgálva sem. Kiemelte, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás irányadó, ezért nem vehetők figyelembe a felülvizsgálati indítványnak a tényállásban foglaltaktól eltérő tényeken alapuló érvei. A tényállásban írtak szerint a terhelt tudta, hogy az ideiglenes rendszámot mire fogják felhasználni, ekként sem gondatlansága, sem ténybeli tévedésének lehetősége alappal nem vethető fel. Minderre tekintettel a terhelt bűnösségének megállapítása és cselekményének minősítése a büntető anyagi jog szabályaival összhangban álló, ezért a Legfőbb Ügyészség a jogerős határozat hatályában fenntartására tett indítványt.

III.r. terhelt védője a Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakra tett észrevételében lényegében megismételte és fenntartotta a felülvizsgálati indítványában foglaltakat. Nyomatékosan hangsúlyozta azt az álláspontját, hogy a tényállás nem rögzít olyan elkövetési magatartást, amely a III.r. terhelt vonatkozásában bűncselekmény megállapítására lenne alkalmas. Továbbra is vitatta emellett a terhelt tudatállapotára vonatkozó ítéleti megállapításokat.

A Kúria a III.r. terhelt védője felülvizsgálati indítványa alapján eljárva a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be.420.§ (1) bekezdése szerint tanácsulésen, a Be.423.§ (4) és (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati indítványban megjelölt okokból, valamint a Be.416.§ (1) bekezdés c) pontjában felsorolt ún. abszolút eljárási szabálysértések szempontjából bírálta felül. Felülbírálata során - a Legfőbb Ügyészség átiratában kifejtettekkel maradéktalanul egyetértve - megállapította, hogy a felülvizsgálati indítvány részben a törvényben kizárt, részben pedig alaptalan.

Az eljárási szabálysértések körét érintően a Kúria rögzíti, hogy felülvizsgálati okot képező eljárási szabálysértést nem észlelt. A felülvizsgálati eljárásban kizárólag a Be.416.§ (1) bekezdésében megjelölt felülvizsgálati okok jutnak szerephez, e körben a c) pont tételesen megjelöli azon eljárási szabálysértések körét, amelyekre hivatkozás történhet, és amelyek egyébként is hivatalból is vizsgálándók. Az említett törvényi felsorolásban szereplő eljárási szabálysértésre a felülvizsgálati indítványban utalás nem történt, ilyen eljárási szabálysértést hivatalból vizsgálva a Kúria sem észlelt. A védő által hivatkozott Be.258.§-a a Be.416.§-ának felsorolásában nem szerepel, ekként a hivatkozás felülvizsgálati okot nem képez. A Be.373.§ (1) bekezdés III. pontja szerinti eljárási szabálysértés megállapítására nem kerülhet sor, mivel a támadott ítélet felülbírálatra alkalmatlansága fel sem merülhet, és az ítélet indokolása a rendelkező résszel összhangban álló.

A védő által állított anyagi jogi szabálysértést vizsgálva először

a felülvizsgálat kereteit szükséges rögzíteni. A Be.416.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak van helye, ha a terhelt bűnössége megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor. A védő indítványa e felülvizsgálati okon alapult. A felülvizsgálati indítványnak azonban korlátot szab a Be.423.§ (1) bekezdése, mely egyben a Kúria eljárási lehetőségeit is behatárolja. Az itt írtak szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, a felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható. E rendelkezésből következően a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével történt bűnösség megállapítás kizárólag a jogerős ítélet ténymegállapításain alapulón vizsgálható, illetve a felülvizsgálati indítványban támadható. Az e körben kialakított bírói gyakorlat szerint a jogerős ítéletben megállapított tényállás részét képezik, ebből következően a felülvizsgálati eljárásban irányadók, és a felülvizsgálati indítványban nem támadhatók azok a megállapítások sem, amelyek az elkövetőre vonatkozó elkövetéskori tudati tényeket rögzítik. Helytállón utalt ezért a Legfőbb Ügyészség arra, hogy a törvényben kizártak a felülvizsgálati indítványnak azok a hivatkozásai, amelyek kétségbe vonták azt a tudati tény, hogy a terhelt az ideiglenes forgalmi rendszám átadásakor tisztában volt azzal, hogy a rendszám olyan gépkocsira kerül felszerelésre, amelynek az nem egyedi azonosító jele. A Be.416.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti felülvizsgálati ok vizsgálatakor tehát a Kúriának a jogerős ítéletben foglaltakat e körben is alapul kellett vennie, érdemi vizsgálódásba e körbe nem bocsátkozhatott. A jogerős ítéletben írtak szerint pedig a felhasználási cél ismeretében a III.r. terhelt vonatkozásában sem gondatlansága, sem pedig ténybeli tévedése nem vethető fel. A ténybeli tévedés éppen az adott tény nem ismeretét jelentené, és a kellő körültekintés elmulasztása is csak az ismeret hiánya tekintetében lenne értelmezhető. A felhasználási cél ismeretében rendszámtábla rendelkezésre bocsátása - ami egyben a védő által meg nem lévőnek jelölt elkövetési magatartás - a Btk.277/A.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti szándékos bűncselekményhez történő szándékos segítségnyújtás, ekként pedig a III.r. terhelt bűnösségének megállapítása és cselekményének minősítése a büntető anyagi jog szabályaival maradéktalanul összhangban álló.

A Kúria ezért a III.r. terhelt védője felülvizsgálati indítványának nem adott helyt és a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be.426.§-a alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418.§-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421.§-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival, azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2014. május 15.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k. előadó bíró, Dr. Feleky István s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő  
Bné